

افتتاحیه باشکوه ۲۵۰۰ نفری سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان

رویا‌های کودکان برپرده نقش جهان

برگزاری مراسم افتتاحیه معنوی جشنواره

ادای احترام به شهدای جنگ ۱۲ روزه
ویادی از کودکان غزه

مراسم معنوی افتتاحیه سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، با گرامی‌داشت یاد کودکان مظلوم جنگ غزه و ادای احترام به شهدای جنگ ۱۲ روزه، صبح جمعه، ۱۱ مهر، در گلستان شهدای اصفهان برگزار شد. این مراسم با حضور حامد جعفری، دبیر جشنواره، علی قاسم‌زاده، شهردار اصفهان و جمعی از مدیران شهری و تعدادی از کودکان و نوجوانان برگزار شد. بیانیه افتتاحیه معنوی را خبرنگاران نوجوان به دو زبان فارسی و انگلیسی قرائت کردند. در بخشی از این بیانیه آمده است: «ایران، این کهن‌بوم پرشکوه تاریخ و فرهنگ، بار دیگر به میعادگاه شادمانی، امید و هنر بدل شده است؛ و نقش جهان، نگین بی‌بدیل اصفهان، با طنین خنده‌ها و شور بی‌پایان کودکان، صحنه تجلی رویاهایی می‌شود که از قلب‌های کوچک اما اندیشه‌های بزرگ سرچشمه می‌گیرند. زنگ سی‌وهفتمین جشنواره امسال، در گلستان شهدا به صدا درمی‌آید.»

پیام سید عباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

ساختن جهانی امن‌تر و دمیدن امید در دل ملت

برگزاری این دوره، در روزگاری که ایران خاطره دفاع مقدس ۱۲ روزه و شهادت جمعی از کودکان و خانواده‌هایشان را به سوگ نشسته، معنایی ژرف‌تر دارد. در برابر خون‌های پاک که بر زمین ریخته شد، فرهنگ و هنر مأموریتی خطیر بردوش دارند؛ ساختن جهانی امن‌تر و دمیدن امید در دل ملتی که همواره در سایه هم‌بستگی و ایمان ایستاده است. بزرگ‌ترین سرمایه ایران برای فردا، اتحاد و هم‌بستگی ملی است؛ سرمایه‌ای که بر پایه نوع‌دوستی و میهن‌دوستی معنا می‌یابد و باید از همان سال‌های کودکی تمرین شود. جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان می‌تواند با تجربه‌های مشترک و آموزش‌های هنری، زمینه‌ساز پرورش همین روحیه باشد. امروز سینمای کودک و نوجوان باید به عنوان زبان جهانی هم‌دلی شناخته شود؛ زبانی که مرزها را درمی‌نوردد و امکان می‌دهد کودکان با قلب‌های پاک خود، حلاوت دوستی و صلح را باور کنند.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در چنین مسیری رسالت تاریخی خود را ایفا می‌کند، که همان پیوند فرهنگ‌ها، تقویت جایگاه جهانی سینمای ایران و یادآوری این حقیقت است که آینده هر جامعه در گرو پاسداشت کودکی و پرورش نسلی خلاق و امیدوار است. اینجانب ضمن قدردانی از هنرمندان، داوران و خبرنگاران کودک و نوجوان و برگزارکنندگان جشنواره، امیدوارم سی‌وهفتمین دوره این رویداد، برغانی فرهنگی کشور بیفزاید و در گستره جهانی، پیامی روشن از ایران فرهنگی، هم‌دل و پراز امید به آینده‌ای روشن را مخابره کند.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در چهاردهم برگزاری، نماد عزمی استوار برای صیانت از هویت فرهنگی و سرمایه انسانی ایران اسلامی است. این رویداد نه صرفاً محفلی هنری، که نشانه‌ای روشن از باور ملت ما به آینده‌ای است که در دستان کودکان و نوجوانان ساخته می‌شود.

سرمقاله

دیدن فیلم‌های جشنواره
حق همه کودکان ایران است
احترام بپرومند

وقتی یک رویداد تخصصی، مانند جشنواره فیلم کودک و نوجوان برگزار می‌شود، باید تأثیرگذار باشد. یعنی مسئولان جشنواره باید تلاش کنند تا فیلم‌های برگزیده را در سراسر ایران پخش کنند و بچه‌ها بتوانند آن‌ها را ببینند. حداقل آن آثاری که برگزیده شده‌اند، باید به درستی دیده شوند.

حال که سی‌وهفتمین دوره از جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان برگزار می‌شود، سؤال من این است که جشنواره فیلم کودک چگونه بر دیده‌شدن فیلم‌های کودک تأثیر داشته است؟ مثلاً توقع می‌رود اگر فیلمی خیلی جذاب باشد و جایزه بهترین کارگردانی را بگیرد، آیا در تهران اکران می‌شود و با مخاطب خود بی‌واسطه ارتباط می‌گیرد؟ آیا ابزار مورد نیاز برای دیده‌شدن فیلم تأمین می‌شود، یا کمبود حمایت مالی و تبلیغات، بر سرنویشت فیلم تأثیر می‌گذارد؟

به عقیده من، جشنواره فیلم کودک و نوجوان دارای آن میزان از جذابیت است که در هر جا که برگزار شود، خانواده‌ها و بچه‌ها می‌آیند و به این رویداد رونق می‌بخشند. خانواده‌ها برای فرزندانشان واقعاً سنگ تمام می‌گذارند. حتی خانواده‌های متوسط هم هر کاری از دستشان برمی‌آید، انجام می‌دهند.

با این حال، این دغدغه همیشه همراه من بوده؛ از زمانی که می‌رفتم سینما و می‌دیدم بچه‌ها آن‌جا هستند، ولی فیلمی که برایشان پخش می‌شود، به دردشان نمی‌خورد. خیلی ناراحت می‌شدم و دوست داشتم به آن مادر و پدر بگویم چرا کودکان را برای دیدن این فیلم آورده‌اید؟ بالاخره فیلم کودک باید موضوعی داشته باشد که از آن، چیزی برای کودکان دربیاید و محور قصه‌اش با نیازهای آن‌ها هم‌خوانی داشته باشد.

امیدوارم آثاری که برای کودکان و تحت عنوان سینمای کودک تولید می‌شود، علاوه بر این که کیفیت لازم را دارا باشد، مناسب کودکان و دنیای آن‌ها نیز باشد. و در ادامه هم بستر مناسبی برای نمایش آن‌ها فراهم شود.

پیام راند فریدزاده، معاون وزیر و رئیس سازمان سینمایی

مشاهده جهان از چشم کودکان و نوجوانان

به نام خالق رویاهای شیرین کودکان

سینمای کودک و نوجوان، آینه و تصویر روشن رویاهاست؛ آینه‌ای که با شفافیت و صافی، تصویر جهان پیچیده امروز را به نمایش می‌گذارد. این سینما دریچه‌ای است رو به عالم خیال؛ جایی که روایت داستان‌ها نه تنها همگان را به شوق می‌آورد، بلکه آموزش می‌دهد، دل‌ها را پیوند می‌زند و امید می‌کارد.

سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، نخستین رویداد مهم سینمایی کشور، پس از تجاوز اخیر دشمنان به خاک پاک ایران و شهادت جمعی از کودکان معصوم کشورمان در کنار والدین و اقوام و خویشان‌شان است. این جشنواره، یاد و نام آن فرشتگان کوچک و مظلوم را گرامی می‌دارد و می‌کوشد در این جهان پراز ستم و بی‌عدالتی، چراغ امید را در دل فرزندانمان روشن نگه دارد.

این رویداد نه فقط محفلی برای نمایش آثار، که بستری برای مشاهده جهان از چشم کودکان و نوجوانان است؛ آینه‌ای که فرهنگ، ارزش‌ها و دغدغه‌های امروز جامعه را بازتاب می‌دهد و امکان گفت‌وگو و هم‌اندیشی را فراهم می‌آورد.

پاسداشت سینمای کودک و نوجوان، پاسداشت هویت فرهنگی و ملی این سرزمین است و جشنواره نیز باید جلوه‌گاه تنوع و تکثر نگاه‌ها باشد و عرصه‌ای برای معرفی استعدادها و خلاقیت آن‌ها که تلاش می‌کنند به واسطه صنعت تصویر، فضای فهم و درک مشترک را خلق کنند.

امیدوارم این رویداد مهم و شناخته‌شده بین‌المللی امکان دیدن و دیده‌شدن آثار، و از همه مهم‌تر آموختن از کودکان و نوجوانان را برای همگان فراهم کند. جهان کودکان همان مدینه فاضله‌ای است که حسد و بغل و کینه و کین‌توزی راهی بدان ندارد و جز مهر و محبت چیزی در آن یافت نمی‌شود، چون:

«در این خاک در این خاک در این مزرعه پاک
به جز مهر به جز عشق دگر بدر نکاریم»

راهبرد جشنواره به روایت دبیر

حامد جعفری، دبیر جشنواره فیلم کودک و نوجوان، در نشست خبری جزئیات راهبرد جشنواره را تشریح کرد و به پرسش‌های خبرنگاران پاسخ داد. سرتیترهای سخنان او به این شرح است:

برگزاری دو بزرگداشت در جشنواره برای زهره شکوفنده و داریوش فرضیایی و برپایی نکوداشت زنده‌یاد مهدی مسعودشاهی.

نمایش فیلم‌های جشنواره در سینماهای فرهنگ، موزه سینما، مگامال و سروش. برگزاری جشنواره و پیمایش بضاعت سینمای ایران به واسطه این برگزاری. لزوم توجه به مجموعه‌ای از سیاست‌ها در حوزه اکران، تولید و محتوا و برنامه‌ریزی برای این‌که سینماگران به فعالیت در حوزه نوجوان ترغیب شوند.

برگزاری دو اختتامیه برای جشنواره؛ یکی برای بخش‌های فیلم کوتاه و پویانمایی، روز ۱۴ مهر و دیگری بخش فیلم‌های بلند داستانی، روز چهارشنبه، ۱۶ مهر.

افتتاحیه باشکوه ۲۵۰۰ نفری سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در اصفهان

رویا‌های کودکان برپرده نقش جهان

مراسم افتتاحیه سی و هفتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان با استقبال باشکوه کودکان و نوجوانان و خانواده‌هایشان، در سالن اجلاس سران اصفهان برگزار شد.

حامد جعفری (دبیر جشنواره)، مهدی جمالی‌نژاد (استاندار اصفهان)، علی قاسم‌زاده (شهردار اصفهان)، کمال حیدری (مدیر اجرایی جشنواره)، علی صالحی (رئیس کمیسیون فرهنگی شورای شهر اصفهان) و جمعی از مدیران جشنواره و مسئولان استانی، از حاضران مراسم افتتاحیه باشکوه جشنواره بودند، که اجرای آن را احسان مهدی و حامد مدرس برعهده داشتند.

در ابتدای این مراسم که با استقبال ۲۵۰۰ نفری مخاطبان کودک و نوجوان روبه‌رو بود، پس از قرائت آیاتی از کلام‌الله مجید از سوی گروه هم‌خوانی «برهان» و پخش سرود ملی جمهوری اسلامی ایران، تیزر رسمی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و هم‌چنین کلیپی از میراث فرهنگی و مجموعه جاذبه‌های گردشگری شهر اصفهان به نمایش درآمد.

کودکان صادق‌ترین تماشاگران سینما هستند

در ادامه این مراسم، حامد جعفری، دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، روی صحنه آمد و خطاب به فرزندان ایران گفت: «امشب در آیین افتتاحیه سی و هفتمین

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، در شهری‌گرد هم آمده‌ایم که خود چون پرده‌ای عظیم از هنر و تاریخ است و چه شعاری زیباتر از «رویا‌های کودکان»؛ بر پرده نقش جهان» که جایگاه این جشنواره را معرفی می‌کند.»

او هم‌چنین بیان کرد: «سینمای کودک، در نگاه نخست ساده می‌نماید، اما در واقع یکی از دشوارترین و عمیق‌ترین گونه‌های هنری است، زیرا فیلم‌سازان این عرصه باید جهانی بیافرینند که هم سرگرم‌کننده باشد، هم آموزنده، هم خیال‌انگیز و هم ریشه‌دار در حقیقت. هم چشم را بنوازد و هم قلب و ذهن کودک را پرورش دهد.»

جعفری ادامه داد: «این مهم، دقتی ویژه در روایت، طراحی شخصیت‌ها، ریتم داستان و حتی انتخاب رنگ و موسیقی را می‌طلبد. چراکه کودکان صادق‌ترین تماشاگران سینما هستند و هیچ‌گونه تصنعی را برنمی‌تابند.»

کار فیلم‌سازان کودک سهل و ممتنع است

دبیر جشنواره توضیح داد: «با کودک، فقط از جنس صداقت می‌توان سخن گفت و همین ویژگی، کار برای فیلم‌سازان را سهل و ممتنع می‌سازد. اما سینمای کودک ایران امتیازی برجسته هم دارد؛ تکیه‌اش بر فرهنگ و زیست‌بوم ایرانی است.»

دبیر سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «آن‌چه گفتیم، برای سینمای کودک نه یک محدودیت، که بزرگ‌ترین مزیت رقابتی ماست. کلید حضور جهانی ما، وفاداری به همین الزامات و ریشه‌ها و تبدیل آن‌ها به روایت‌هایی خلاقانه و امروزی است و صدالبته باید به خاطر داشته باشیم که هر فیلم کودک، تنها یک اثر هنری نیست، بلکه پلی است میان نسل‌ها و ملت‌ها.»

امیدواریم هر سال قدمی بهتر از قبل برداریم

کمال حیدری، دبیر اجرایی جشنواره، در مراسم افتتاحیه این رویداد روی صحنه رفت و گفت: «خرسندم

که از شهر فرهنگ و هنر و تمدن، اصفهان، به شما عرض سلام دارم. باید بگویم که همه در تدارک این بودند که این لحظات خوش را تقدیم شما کنند. هر سال ما به دنبال این هستیم که قدمی بهتر از قبل برداریم، چون عملی‌کردن شعار جشنواره، یعنی «رویا‌های کودکان» بر پرده نقش جهان» مستلزم این است که هنرمندان این موضوع را در عالم واقعیت تحقق ببخشند تا بتوانیم همان‌طور که به سمت قله حرکت می‌کنیم، کودکان هم بهتر مسیر خود را پیدا کنند.»

حیدری هم‌چنین به جزئیاتی بیشتر از جشنواره امسال اشاره کرد و توضیح داد: «برای غنای بیشتر، با همراهی دبیرخانه جشنواره، بیش از ۱۵۰۰ داور و خبرنگار کودک حضور یافتند تا اتفاقات خوبی رقم بزنند و به همین واسطه، امسال ما ۳۷۰ برنامه در مناطق مختلف شهر اصفهان اجرا خواهیم کرد. در نظر داریم جشنواره نوجوانان اصفهان را هم برگزار کنیم. ما معتقدیم اصفهان شهر هنر است و یکی از شعارهای ما «هر کودک اصفهانی یک هنرمند» است و امیدوارم این جشنواره در حوزه تئاتر، موسیقی، سینما، خوش‌نویسی و... به خوبی برگزار شود و قدمی شایسته برای تعالی هنر برداریم.»

به شهدای کودک ادای احترام می‌کنیم

حیدری در پایان سخنان، با اشاره به کودکان غزه بیان کرد: «دلماں پر از غصه است برای کودکان غزه و همه کسانی که نمی‌توانند کودکی کنند. از همین‌جا ادای احترام می‌کنیم به کودکان جنگ ۱۲ روزه، کودکان یمن، کودکان غزه و... امیدوارم سال آینده جشنواره ما هم‌زمان باشد با نابودی غده سرطانی، یعنی اسرائیل.»

مهدی جمالی‌نژاد، استاندار اصفهان، دیگر سخنران مراسم افتتاحیه جشنواره امسال بود که روی صحنه آمد و گفت: «این جشنواره نه تنها یک رویداد سینمایی است، بلکه فرصتی بی‌نظیر برای نمایش اندیشه‌ها، احساسات و رویاهای نسل آینده این سرزمین است. نمایش هر یک از آثار هنری کودکان، گواهی از استعداد، تلاش و آرزوهای بزرگ نسل آینده ایران است. سینما و هنر می‌تواند جادویی بی‌پایان بر قلب‌ها و ذهن‌ها باشد. این هنر، زبان تصویر را به کار می‌گیرد تا پیام‌های اخلاقی و فرهنگی را منتقل کند.»

سینما ابزاری برای رشد فرهنگی، اجتماعی و انسانی است

استاندار اصفهان هم‌چنین بیان کرد: «سینما فقط یک هنر نیست، بلکه ابزاری برای رشد فرهنگی، اجتماعی و انسانی است. ما در این‌جا گرد هم آمده‌ایم تا به عنوان یک جامعه هنری و فرهنگی از نسل‌های آینده حمایت کنیم. از همه عزیزانی که در برگزاری این جشنواره زحمت کشیده‌اند و از شما مخاطبان گرامی، صمیمانه تشکر می‌کنم.»

پایان بخش مراسم افتتاحیه جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، اجرای اعضای کودک و نوجوان گروه سرود «مولا» بود که به اجرای قطعه «ای ایران» و «جاوید وطن» پرداختند و اجرایان با استقبال مخاطبان حاضر در سالن مواجه شد.

یاسمن خلیلی فرد

بهترین فیلم کودک: کلاه قرمزی و پسر خاله (ایرج طهماسب)
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک (بهرام بیضایی)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

محدثه واعظی پور

بهترین فیلم کودک: گلنار (کامبوزیا پرتوی)
بهترین فیلم نوجوان: شرم (کیومرث پوراحمد)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پوراحمد
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: مجید (قصه‌های مجید)

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۴

شماره یکم

شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

۴

گوشه‌ای از فرهنگ و زبان کشورشان را می‌بینند.
نظراتان درباره حضور بازیگران و صدایپیشه‌های نسل جدید و استفاده از صداهاهای تازه چیست؟
استفاده از صداهاهای جدید برای جذب مخاطب کودک و نوجوان ضروری است. در کنار گویندگان شناخته شده، سعی کردیم به استعدادها نو نیز فرصت دهیم تا فضای تازه‌ای به اثر بدهند و مخاطب جوان حس تازگی و انرژی بگیرد.

آقای شجاعی، کارگردانی هنری انیمیشنی مانند «افسانه سپهر» که تلاش زیادی برای ساختش شده، قطعاً چالش‌های خودش را داشته. از سختی‌های بخش کار

خودتان بگویید.

چالش بزرگ ما طراحی محیط فانتزی‌ای بود که هم جذاب باشد و هم با حال‌وهوای ایرانی هم‌خوانی داشته باشد. این کار خیلی سخت بود، اما تلاش کردیم فضایی بسازیم که مخاطب کودک از دیدنش لذت ببرد. این نکته را هم باید بگویم بازخورد مخاطبان برایمان بسیار انگیزه‌بخش بود. در جشنواره اصفهان، بچه‌ها سؤالات تخصصی درباره فیلم می‌پرسیدند که نشان می‌داد واقعاً به فیلم و فرایند ساخت علاقه‌مندند. نسل جدید ایران خیلی باهوش و دقیق است و حتی درباره جزئیات فنی اثر اطلاعات دارند. این نوع ارتباط مستقیم با مخاطب، انگیزه ما برای ادامه راه و بهبود آثارمان است.

با توجه به اهمیت جشنواره تخصصی کودک و نوجوان، نظر شما درباره نقش جشنواره‌های تخصصی مثل جشنواره کودک در رشد و دیده شدن انیمیشن در ایران چیست؟

جشنواره کودک و نوجوان اصفهان دو ویژگی مهم دارد: اول این‌که نفس سینمای کودکان و نوجوانان را زنده نگه می‌دارد و دوم این‌که فرصتی برای تعامل مستقیم با مخاطب فراهم می‌کند. این جشنواره نقشی جریان‌ساز و تأثیرگذار در زمینه انیمیشن دارد، به خصوص در شرایط سختی که تولید و پخش آثار انیمیشن در ایران با آن مواجه است. در سال‌های اخیر شاهد تولید چندین اثر مهم در حوزه انیمیشن کودک و نوجوان بوده‌ایم، از جمله «پسر دلفینی»، «رویا شهر» و «یوز». «افسانه سپهر» تازه‌ترین اثر است و کار بعدی ما «شمشیر چوبی» نیز در راه است که داستانی درباره پهلوانان و فرهنگ ایرانی است.

به عنوان کارگردانی که در حوزه انیمیشن فعالیت می‌کنید، چقدر دغدغه پرداختن به علاقه‌مندی‌های مخاطب کودک و نوجوان را دارید؟

درواقع، ابتدا فکر می‌کردیم انیمیشن فقط برای کودکان است، اما تجربه نشان داد که پرداختن به نوجوانان و حتی بزرگسالان هم اهمیت دارد. ما با این نگاه کار می‌کنیم که باید سینمای کودک و نوجوان را جدی بگیریم و اثرمان طوری باشد که هم برای بچه‌ها لذت‌بخش باشد و هم والدین و مخاطبان بزرگ‌تر بتوانند از آن بهره ببرند.

گفت‌وگو با عماد رحمانی کارگردان، بنیامین شجاعی کارگردان هنری و سپهر ترابی مدیر دوبلاژ انیمیشن «افسانه سپهر»

«افسانه سپهر»

ماجرایی ایرانی که قلب کودکان را تسخیر می‌کند

انیمیشن بلند «افسانه سپهر» به عنوان تنها نماینده ایران در بخش مسابقه سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، گام مهمی در صنعت انیمیشن کشور برداشته است. این اثر که با روایتی ماجراجویانه، تمرکز بر کودکان و شوخی‌های خاص کاراکتر یوز توانسته توجه مخاطبان ایرانی و بین‌المللی را جلب کند، نمونه‌ای موفق از تلفیق فرهنگ ایرانی و جذابیت‌های سینمای انیمیشن به شمار می‌آید. از بازخوردهای مثبت جشنواره فیلم فجر تا مذاکره و عرضه بین‌المللی، «افسانه سپهر» مسیری پرچالش اما امیدبخش را طی کرده است که در این مصاحبه به جزئیات آن می‌پردازیم.

سپهر: با روایت ماجراجویانه و تمرکز روی کودکان و شوخی‌های کاراکتر یوز توانسته مخاطب هدف خود را جذب کند. امروزه نوجوانان به راحتی به بهترین و جدیدترین انیمیشن‌های دنیا دسترسی دارند و مقایسه می‌کنند. این موضوع، چالش ما را سخت‌تر کرده که بتوانیم اثری ایرانی با کیفیت بالا ارائه دهیم که مخاطب ایرانی را جذب کند. در «افسانه سپهر» به چهار سرزمین مختلف می‌رویم، که هر کدام برگرفته از افسانه‌ها و فرهنگ ایرانی است. یکی از قصه‌ها برای مثال، داستان زایش طبیعت است و یوز نماد ایرانی است که با لهجه‌ها و گویش‌های مختلف ایران در داستان حضور دارد. تلاش کردیم بچه‌ها وقتی فیلم را می‌بینند، احساس کنند اثری کاملاً ایرانی است و شوخی‌ها و فرهنگ ایرانی در آن موج می‌زند.

آقای ترابی، از چالش‌هایتان در حوزه دوبله بگویید. روند انتخاب صدایپیشه‌ها به چه شکل بود؟ یکی از چالش‌هایمان این بود که ترکیبی از صداهاهای جدید و قدیمی و شناخته شده داشته باشیم. مخاطب کودک و نوجوان عادت دارد به صداهاهای خاصی، بنابراین باید آن‌ها را در اثرمان داشته باشیم تا برایشان جذاب باشد.

مثلاً استاد منانی که در نقش پیر دانا حضور دارد، صدای شناخته شده‌ای است که در بسیاری از آثار مطرح بوده و بار طرز فیلم نیز از طریق بداهه‌پردازی و شوخی‌های ایشان و دیگر صدایپیشه‌ها شکل گرفت. هم چنین استفاده از لهجه‌های مختلف ایرانی، مانند شمالی، شیرازی و جنوبی باعث شده بچه‌ها احساس کنند اثر واقعاً ایرانی است و هر کدام

آقای رحمانی، انیمیشن «افسانه سپهر» تنها نماینده ایران در بخش مسابقه سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان است. با توجه

به این‌که این اثر در جشنواره فیلم فجر هم نمایش داشت و بازخوردهای خوبی از مخاطبان دریافت کردید، درباره این انیمیشن و اتفاقاتی که تا الان پشت سر گذاشتید، برایمان بگویید.

جشنواره فیلم فجر برای ما فراتر از حد انتظار بود. مردم و بچه‌ها فیلم را دوست داشتند و سال‌ها پر بود، حتی با این‌که سالن‌های اختصاص یافته به بخش انیمیشن محدود بود. فضای جشنواره و واکنش مثبت مخاطب باعث شد اولین جایی باشد که احساس کنیم «افسانه

نظر سنجی

جابر قاسمعلی

بهترین فیلم کودک: خانه دوست کجاست؟ دونده، خواهران غریب
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک، نیاز
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پوراحمد
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: باشو (باشو غریبه کوچک)،
امپرو (دونده)

منوچهر اکبرلو

بهترین فیلم کودک: گلنار
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب برای کلاه قرمزی
و پسر خاله
شخصیت محبوب در آثار کودک و نوجوان: مجید در مجموعه قصه‌های
مجید

شماره یکم

شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

چطور این هماهنگی را ایجاد کردید؟

من روی انتخاب بازیگر خیلی حساس هستم. بازیگران چپ و لوده که با ادا و اطوار باعث خنده شوند، به هیچ وجه در فیلم‌هایم حضور ندارند. حتی در کار کمدی، معتقدم که قصه باید باعث خنده شود، نه بازیگر. ما ۱۸ بازیگر اصلی داریم که همه چهره‌های شناخته شده هستند. در کنار آن‌ها، چهار بازیگر کودک هم داریم. این بچه‌ها سه ماه زیر نظر یکی از همکاران آن‌ها که کارگردان تئاتر هستند و به عنوان بازیگردان در پروژه حضور داشتند، تمرین کردند. بعد از تمرینات، بازی‌شان کاملاً روان و در سطح بازیگران بزرگ سال بود و هیچ بیرون زدگی در اجرا نمی‌بینیم.

انگیزه‌تان برای ورود به دنیای کودک و نوجوان چه بود؟ مسیر حرفه‌ای‌تان به این سمت و سورت، یا دغدغه شخصی‌تان باعث ساخت فیلم در این حوزه شد؟

من پدر دو دختر دوقلو هستم که متولد سال ۱۳۸۸ هستند و حالا ۱۵ ساله‌اند. از زمانی که آن‌ها دو، سه ساله بودند، با هم فیلم تماشا می‌کردیم، تحلیل می‌کردیم و حتی ایده‌هایی را برایشان تعریف می‌کردم. هر شب قصه‌هایی را که با نویسنده در طول روز توسعه داده بودم، برایشان بازگو می‌کردم و واکنش‌هایشان برایم بسیار جالب و الهام‌بخش بود. یک قصه‌ای داشتیم درباره بچه‌ای با گوش‌های بزرگ، و این داستان هر شب مثل «هزار و یک شب» برای بچه‌ها ادامه پیدا می‌کرد.

نظراتان درباره حضور فیلم در جشنواره کودک چیست؟ فکر می‌کنید این جشنواره که به صورت تخصصی برگزار می‌شود، چه تأثیری دارد؟

به نظر من، حضور در جشنواره کودک یک فرصت بسیار خوب است. این جشنواره اختصاصی است. کودکان می‌آیند، داوری می‌کنند، خبرنگار هستند و همه دست‌اندرکاران این حوزه حضور دارند. در طول یک هفته، ۹۰ درصد کسانی که باید فیلم را ببینند، آن را خواهند دید. خیلی خوشحالم که فیلم در این جشنواره پذیرفته شده و امیدوارم به خوبی دیده شود.

در شرایط فعلی سینمای ایران که بیشتر به سمت فیلم‌های اجتماعی و کمدی گرایش دارد، جایگاه سینمای کودک را چطور می‌بینید؟

به نظرم سینمای کودک و نوجوان فضا دارد، ولی حمایت نمی‌شود. یا نمی‌خواهند، یا نمی‌توانند حمایت کنند. اگر شرایط فراهم باشد، قطعاً این سینما راه خودش را پیدا می‌کند. مگر نه این بود که فیلم‌های آقای مجید مجیدی هم در سینماها فروش خوبی داشت و هم به اسکار می‌رفت؟ ولی الان سال‌هاست از آن دست فیلم‌ها نداریم. ما فیلم «جادوی عروسک‌ها» را با هزینه شخصی ساختیم و به سختی پیش بردیم. هیچ حمایتی نشدیم. اگر قرار باشد کارگردان‌ها بتوانند فیلم کودک بسازند، باید هر سال شرایطی فراهم شود تا ۵ تا ۱۰ فیلم کودک توسط کارگردان‌های مختلف ساخته شود، نه این‌که بوجه فقط به یک فرد خاص برسد و او هم فیلم را در ۲۰ روز جمع کند.

روایت سعید عباسی، کارگردان «جادوی عروسک‌ها» از ساخت فیلمش

وقتی تکنولوژی و قصه‌گویی به هم می‌رسند

فیلم سینمایی «جادوی عروسک‌ها» به کارگردانی سعید عباسی، یکی از جدیدترین آثار سینمای کودک و نوجوان است که با تلفیقی از داستان‌های دهه‌های گذشته و به کارگیری فناوری‌های نوین، تلاش دارد پلی بین نسل‌ها و زمان‌ها ایجاد کند. حضور «جادوی عروسک‌ها» در جشنواره فیلم کودک، به گفته کارگردانش فرصتی است تا این اثر متفاوت دیده شود. در این گفت‌وگو عباسی از دغدغه‌ها، انگیزه‌ها و تجربه ساخت این پروژه می‌گوید.

درباره «جادوی عروسک‌ها» برایمان بگویید؛ این‌که این فیلم چه فضایی دارد و ایده اولیه‌اش چگونه شکل گرفت؟

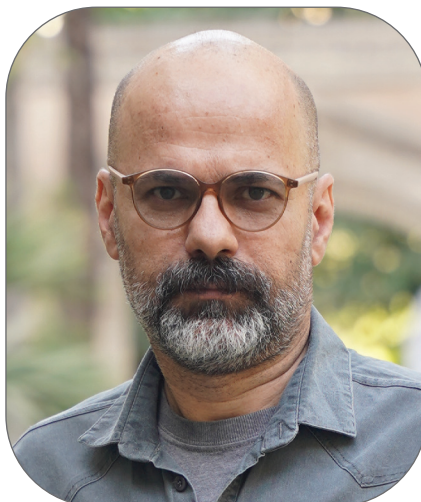
فیلم «جادوی عروسک‌ها» یک درام سنتی است که داستان آن از دهه ۵۰ یا ۶۰ آغاز می‌شود و به زمان حال می‌رسد. شخصیت‌های آن دوران با اتفاقات و مشکلاتی روبه‌رو می‌شوند که در نهایت، به امروز گره می‌خورد. درعین حال، فیلم ساختاری مدرن دارد؛ تکنولوژی روز دنیا در آن استفاده شده و حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد پروژه، ویژوال است.

با توجه به این‌که فضای فیلم در دهه‌های مختلف می‌گذرد و این موضوع ممکن است با محدودیت‌هایی به لحاظ تأمین آکسسوار و فضا سازی‌ها همراه باشد، تمهید ویژه‌ای برای خلق فضاهای منطبق بر زمان قصه داشتید؟ بله، فکر می‌کنم یکی از نکات جالب در کار همین فضای ویژوال فیلم است. ما یکی از لوکیشن‌های اصلی‌مان را

به‌طور کامل در یک سوله کروماکی طراحی کردیم و تمام آن فضا ویژوال ساخته شده است.

روند انتخاب بازیگران‌تان چطور پیش رفت؟

بازیگران با دقت و وسواس زیادی انتخاب شدند. سه ماه پیش از آغاز فیلم‌برداری، هر روز از صبح تا شب تمرین داشتند. ما روی فیلمنامه، به همراه همکارم خانم قنبری، شش ماه کار کردیم. رسیدن به قصه نهایی واقعاً پرچالش بود، چون داستان از چند دهه پیش شروع شده و تا امروز امتداد پیدا کرده است. این موضوع برای من دغدغه و علاقه شخصی است، چون زمان گذشته را خیلی دوست دارم. در حال حاضر هم یکی دو طرح دیگر در دست داریم که باز هم همین فضای گذشته و حال را دارند. در انتخاب بازیگران به چه نکاتی توجه داشتید؟ هم کودک و هم بزرگسال در فیلم حضور دارند.

معرفی داوران فیلم‌های کوتاه داستانی و پویانمایی جشنواره

داوران بخش فیلم‌های کوتاه داستانی و پویانمایی سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان معرفی شدند.

داوران این دوره بخش فیلم‌های کوتاه داستانی و پویانمایی، مریم اسمی‌خانی (کارگردان و برنده سیمرغ بلورین بهترین فیلم کوتاه از جشنواره فیلم فجر)، حسین مهکام (فیلمنامه‌نویس، کارگردان و تهیه‌کننده سینما)، وحید ملتجی (از چهره‌های فرهنگی رسانه‌ای اصفهان)، امیرشهاب رضویان (کارگردان سینما و فیلمنامه‌نویس با بیش از ۴۰ فیلم کوتاه و بلند داستانی) و امیرمحمد دهستانی (فعال حوزه انیمیشن و عضو شورای انیمیشن مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی) هستند.

مهدی مسعودشاهی، مدیر باسابقه سینمای ایران

جشنواره‌ها؛ راه‌کاری برای اعلام موجودیت جدی سینما

مهدی مسعودشاهی از مدیران باسابقه سینمای ایران روزهای پایانی اسفندماه سال گذشته دارفانی را وداع گفت و خاطره سال‌ها مدیریت در بخش‌های مختلف سینما را به یادگار گذاشت؛ مدیری که در «نخستین»‌های سینما همواره نقش ایفا کرد و می‌توان جای پای ایده‌های او را در بخش‌های مختلف سینما مشاهده کرد. او از جشنواره فیلم کودک و نوجوان و همراهی با آنان سخن دارد تا جشنواره فیلم فجر که در سال‌های نخست بعد از انقلاب با نام میلاد متولد شد.

او که در دوره‌های مختلف از حضور در سینما دوری نکرد، و به گفته خودش هر جا احساس کرد به حضور او نیاز است و می‌تواند به سینما کمک کند، پای کار در سال‌های گذشته در گفت‌وگویی مفصل از نقشی که در جشنواره‌ها داشت سخن گفت. مرور سخنان او به بهانه برگزاری مراسم نکوداشتش در جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان فرصتی است برای یادآوری آنچه این مدیر باسابقه در سینما ثبت کرده است.

در ادامه خلاصه‌ای از سخنان مسعودشاهی را می‌خوانید.

هنر صنعت را کسب کنم.

استارت شکل‌گیری جشنواره میلاد هم همان سال ۶۰ زده شد و قرار برگزاری هم در همان بهمن‌ماه بود؟

بله، جشنواره هم در سالگرد انقلاب برگزار می‌شد. سال ۶۱ وزارت‌خانه تصمیم گرفت تمامی جشنواره‌هایی که در دهه فجر در بهمن‌ماه برگزار می‌شود، با اسم فجر برپا شود؛ جشنواره تئاتر، موسیقی و فیلم. به همین دلیل اسم میلاد هم به جشنواره فیلم فجر تغییر پیدا کرد و اولین دوره آن در بهمن‌ماه سال ۱۳۶۱ برگزار شد. البته همان‌طور که می‌دانید، اولین دوره به شکل غیرقانونی برپا شد.

در سال‌های ابتدایی انقلاب، سیاست‌گذاری شما برای به ثبات رساندن سینما چگونه بود؟

آن زمان که من برای سینما سیاست‌گذاری‌هایی را تبیین کردم، سه اصل را مدنظر قرار دادم و گفتم اگر ما بخواهیم در جمهوری اسلامی حرکتی را انجام دهیم، باید بر اساس این سه اصل باشد؛ هدایت، حمایت و نظارت. یعنی این‌که اگر قرار باشد ما حرکتی بر مبنای هدایت جامعه داشته باشیم، باید نهادی درست کنیم و این تصمیم‌گیری منجر به تأسیس فارابی شد. من همان موقع، قبل از تأسیس فارابی جدید، مدیریت چنین نهادی را بر عهده داشتم؛ باشگاهی

که قبل از انقلاب فعالیت می‌کرد و تنها سرمایه‌اش

هم سینما فرهنگ بود. آن موقع سینمافرهنگ بدهی سنگینی به بانک‌ها داشت و ما با تلاش، بدهی‌هایش را پرداخت کردیم و تصمیم گرفتیم این نهاد تحت عنوان فارابی مسئولیت هدایت سینمای کشور را برعهده بگیرد، که هم ساختارش غیردولتی باشد و هم نگاهی نزدیک‌تر به بخش خصوصی داشته باشد.

در بحث هدایت هم تصمیم گرفتیم سازمانی به نام سازمان جشنواره راه بیندازیم. در بخش نظارت هم گفتیم اگر مراحل قبلی درست انجام شود، نظارت بر آن‌ها نیز خیلی سخت نخواهد بود. اما بعد در بخش هدایت، سازمان جشنواره شکل نگرفت و همه چیز مختص به خود فارابی شد.

همان زمان، من شروع به نوشتن آیین‌نامه‌هایی کردم که علاوه بر شرایط جدید برای پروانه ساخت و نمایش، باعث ایجاد نظم بین سینماگران شده و علاوه بر آن، جلوی اعمال نفوذ عده‌ای هم گرفته شد. همین مسئله باعث شد دست‌اندرکاران سینما بیشتر دل به کار دهند و با هم‌دلی بیشتر و موضع مشترک به فعالیت‌هایشان ادامه دهند، چراکه متوجه شدند محتویات آیین‌نامه‌ها به نفعشان است. یادم است آن موقع برای رونق اکران فیلم‌های خارجی هم یک راه‌کار پیشنهاد دادم و آن این بود که هر کسی که برای تولید یک فیلم داخلی پیش‌قدم شود و سرمایه‌گذاری انجام دهد، به عنوان جایزه اجازه واردکردن دو یا سه فیلم خارجی به او داده می‌شود. این اقدام حرکت خوبی در جهت تشویق تولیدکننده‌های داخلی بود و ما را به این نقطه رساند که هم در داخل کشور تولید داشته باشیم و هم آثار مناسب سینمای جهان را برای مردم نمایش دهیم.

این شرایط جلو رفت و من به این نتیجه رسیدم برای این‌که بتوانیم برای سینما اعلام موجودیت جدی کنیم، نیاز به یک جشنواره داریم.

حضور جدی‌تان در جشنواره فیلم فجر به عنوان مشاور یا عضو شورای سیاست‌گذاری به چه سالی برمی‌گردد؟ تا جایی که در جریان هستم، شما از بنیان‌گذاران جشنواره فجر که نامش در ابتدا میلاد بود، به حساب می‌آیید. دوست داریم از زبان خودتان بشنویم پس از انقلاب از چه زمانی به شکل جدی حضورتان در عرصه سینما آغاز شد؟

من می‌خواهم صحبت‌م را با یک آیه شروع کنم تا به بحث اصلی و پاسخ سوال شما برسم، آیه‌ای از سوره والعصر که می‌گوید خداوند ما را هشدار داده انسان‌ها همه در حال خسران‌اند، مگر این‌که حق و صبر پیشه کنند. بنده بر اساس همین آیه و با توکل به خدا از سال ۵۹ وارد فعالیت‌های فرهنگی و مدیریت سینمایی کشور شدم. طبیعی بود که در سال ۵۹ شرایط اجتماعی و سیاسی کشور فرازونشیب‌های عجیب و غریبی داشت و من نیز سعی کردم به دلیل این‌که به این تخصص، یعنی سینما، اشراف پیدا کنم، تجربیات گذشته را حتما مرور کنم. از همین رو بعد از این‌که با دوستان سینمای قبل از انقلاب تعداد جلسات بی‌شماری را گذاشتیم و از آن‌ها به عنوان صاحبان صنعت سینما دعوت کردیم تا کاری را به نفع سینمای کشور انجام دهیم، با مراجع شرعی نیز جلساتی را برگزار کردیم. درواقع به دلیل این‌که در آن سال‌ها درباره سینما برخی شبهات شرعی و عرفی وجود داشت، لازم بود تا من نیز این مسائل را بدانم. به همین دلیل در محضر برخی از استاید حاضر شدم تا اجازه برای فعالیت در این

جزئیاتی درباره پیش فروش بلیت‌های جشنواره

پیش فروش بلیت‌های جشنواره، ویژه شهر اصفهان، از روز جمعه، ۱۱ مهرماه، ساعت ۱۲ ظهر آغاز شده است. فروش بلیت‌های جشنواره از طریق آی تیکت، ویژه مخاطبان در شهر اصفهان قابل مشاهده است. سامانه آن لاین «آی تیکت» پیش فروش بلیت‌ها را آغاز کرده است. سیدعلی حسینی، رئیس امور سینمایی بهمن سیزاستان اصفهان، درباره اکران فیلم‌ها توضیحاتی را ارائه داده است. او گفت: «به گواه فعالان حوزه کودک و نوجوان، در زمان اکران انیمیشن‌ها و فیلم‌های ویژه کودکان، سانس‌ها و سالن‌های اصلی زنجیره سینماداری بهمن سبزهترین وضعیت سانس‌دهی را ارائه می‌کنند.» حسینی با بیان این‌که چهار سینمای مؤسسه بهمن سبز در خیابان تاریخی و بین‌المللی چهارباغ اصفهان واقع شده‌اند، گفت: «برای ما خیلی ارزشمند است که سینماهای خیابان تاریخی چهارباغ اصفهان میزبان رویدادی باشد که موضوعش آوردن خانواده‌ها و کودکان به سینماست. جشنواره بین‌المللی فیلم کودک و نوجوان به جهت راهبردی اهمیت ویژه‌ای برای بهمن سبز دارد و از این اتفاق مهم استقبال می‌کنیم تا یکی از نقاط مهم و راهبردی شهر اصفهان در اختیار این رویداد بین‌المللی قرار گیرد.»

شایرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۷

شماره یکم

شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

یعنی دقیقاً چه سالی؟

این مسئله به حدود اول دهه ۶۰ برمی‌گردد و تصمیم گرفتم جشنواره‌ای با نام میلاد به معنای متولدشدن راه‌اندازی کنم که بتوانیم در آن، تولیدات سینمای ایران را نمایش دهیم. پلن اولیه طراحی شد، اما از همان ابتدا مخالفان گفتند مگر سینمایی وجود دارد که بخواهد برایش جشنواره هم برگزار شود! ولی با پی‌گیری‌ها و تلاش‌هایی که داشتیم، کار را آغاز کردیم.

اجازه دهید به بحث قبلی‌مان درباره ساختار جشنواره برگردیم. تفکیک جشنواره از فارابی و استقلال آن از نهادهای مدیریتی سینما چطور اتفاق افتاد؟

بر اساس سه اصلی که خدمتتان گفتم؛ یعنی هدایت، حمایت و نظارت، بخش عمده‌ای از فعالیت‌های سینمایی در انحصار بنیاد سینمایی فارابی بود و تقریباً همه فعالیت‌ها از آن طریق اعمال می‌شد. سال ۸۸ که معاونت سینمایی آقای شمقدری پیشنهاد دبیری جشنواره را به من دادند، من اصل سوم را که به سازمان جشنواره‌ها مربوط می‌شد، پیشنهاد دادم و منطق قضیه را برای ایشان روشن کردم. که اساساً چرا باید برای هر کدام از بخش‌ها یک نهاد مستقل داشته باشیم. درواقع، توضیح دادم نباید این‌طور باشد که خودشان، هم تولید کنند، هم به خودشان جایزه دهند، یا همه چیز منحصر به فارابی باشد. بنابراین، رکن هدایتی این قضیه که همان سازمان جشنواره‌ها بود، تأسیس و راه‌اندازی شد و قرار بر این شد تا همه جشنواره‌هایی که زیر نظر سازمان سینمایی برگزار می‌شوند، به لحاظ سیاست‌گذاری در یک راستا و یک مدیریت مشخص برایشان برنامه‌ریزی شود.

این سازمان که تأسیس شد، دبیر جشنواره هم شخصی به غیر از مدیرعامل فارابی انتخاب شد.

حال‌وهوای برگزاری جشنواره در سال‌های ابتدایی و استقبال از آن چطور بود؟

آن موقع ظرفیت برای برگزاری جشنواره سینمایی به شکل و شمایل مرسوم وجود نداشت. اما ما برای جشنواره پوستری طراحی کرده بودیم و در آن سال هم من سفری به کن داشتم برای این‌که در جشنواره فیلم کن حضور پیدا کنم و با راه و رسم و شکل و شمایل برگزاری جشنواره خارجی مانند کن آشنا شوم. دوست داشتم بدانم غوغایی که در همه دنیا برای داشتن سینما به پاست، به چه شکل است و ما به چه طریقی می‌توانیم در کشور خودمان هم جشنواره‌ای درست و با استانداردهای جهانی برگزار کنیم. من در آن‌جا چند پوستر جشنواره میلاد را توزیع کردم. یادم می‌آید همان موقع با ما مصاحبه کردند و درباره جشنواره سؤال‌هایی پرسیدند. نکته جالب این‌جاست که خبرنگاری که با ما مصاحبه کرد، گفت ما فکر می‌کردیم شما در کشورتان می‌خواهید شترسواری کنید، اما جالب است که در کشورتان سینما دارید و می‌خواهید جشنواره برگزار کنید.

یعنی نگاه کشورهای خارجی به کشور ما هم چنان مثبت نبود...

دقیقاً. فکر می‌کردند ما نگاه متحجرانه‌ای به صنعت سینما داریم و با همین نگاه هم بحث‌های فرهنگی‌مان را پیش می‌بریم و نمی‌خواهیم اساساً سینمایی داشته باشیم. همان‌جا من اعلام کردم که امام در کشور ما می‌گویند سینما یکی از مظاهر تمدن است، اما این‌که چه تمدنی قرار است در آن بیان شود، بحث کشور

آن زمان که

من برای سینما

سیاست‌گذاری‌هایی را

تبیین کردم، سه اصل

را مدنظر قرار دادم و

گفتم اگر ما بخواهیم

در جمهوری اسلامی

حرکتی را انجام دهیم

باید بر اساس این سه

اصل باشد؛ هدایت،

حمایت و نظارت

خودمان است. نکته مهم برای ما طراحی تمدن مدرن اسلامی بود، و قرار بود در سینما هم به همین مسائل بپردازیم و از تکنولوژی و دانش روز دنیا هم استفاده کنیم. من در سال‌های فعالیت‌م در عرصه سینما، همیشه این شعار را حفظ کردم که در سینما باید از ابزار به‌روز و خوب استفاده کنیم.

بعد از این سال‌ها و در دهه ۷۰ که برگزاری جشنواره فجر ادامه پیدا کرد و اوضاع سینما هم به ثبات نسبی رسید، دوستان سینماگر برای راهنمایی یا مشاوره و استفاده از تجربیات‌تان به سراغ شما می‌آمدند؟

بله، جشنواره نمادی از فعالیت‌های سینما بود و من هم تا سال ۶۲ مسئولیت سینمای حرفه‌ای را داشتم. در نتیجه در تمام تصمیم‌گیری‌های کلان حضور داشتم. در همان سال ۶۱ در جشنواره هم مدیریت پشت صحنه را برعهده گرفته بودم، چراکه می‌خواستم تمام امور را به خود دست‌اندرکاران سینما بسپارم. اعتقاد من اعتبار دادن به بخش خصوصی بود و دوست داشتم آن‌ها خودشان بیایند و در میدان باشند، مسئولیت قبول کنند و برنامه‌هایشان را به اجرا برسانند. توانایی همه بچه‌های آن دوره بی‌نظیر بود.

من هم در همه این سال‌ها حتی اگر به شکل رسمی سمتی در سینما نداشتم، تلاش می‌کردم برای سینما قدم بردارم. به همین دلیل طرحی را در زمینه تشکیل صنف که بعدها طرح تأسیس خانه سینما شد، مطرح کردم، چراکه معتقد بودم صنوفی که در سینما می‌خواهند فعالیت کنند، باید جایگاه رسمی داشته باشند و این جایگاه نمی‌تواند چیزی جز خانه سینما باشد.

مسعود میر

بهترین فیلم کودک: شهرموش‌ها
بهترین فیلم نوجوان: خواهران غریب
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پوراحمد
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: پسرخاله

آرش فرهیم

بهترین فیلم کودک: بچه‌های آسمان
بهترین فیلم نوجوان: مجموعه فیلم‌ها و سریال قصه‌های مجید
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۸
تایرک

«قرار هفت»، بستری برای هم‌فکری سینماگران کودک و نوجوان

جدی گرفته شوند تا حس نکنند که سینمای کودک محل گذاری برای رسیدن به سینمای بزرگ‌سال است.»

زین‌العابدین نیز در ادامه توضیح داد: «بنیاد سینمایی فارابی به‌نوعی متولی سینمای کودک است و باید در این زمینه فعالیت بیشتری داشته باشد. از طرف دیگر، ما باید نگاه فیلم‌سازان و نهادها را نیز به‌روز کنیم. وقتی توقع در سینمای کودک وجود نداشته باشد، افراد احساس می‌کنند که صرفاً باید در سال چند فیلم کودک بسازند و احساس کنند که وظیفه خود را انجام داده‌اند، درحالی‌که کودکان ما باید هر زمان که اراده می‌کنند، فیلمی در سینما برای تماشا داشته باشند.»

سینمای کودک باید دستاوردی در حوزه تربیت نسل داشته باشد

جعفری ادامه داد: «سینمای کودک قرار است دستاوردی در حوزه تربیت نسل به دست بیاورد. درنتیجه، ما باید ابتدا با مخاطب ارتباط برقرار کنیم و الگوهای موفق در حوزه سینمای کودک و نوجوان ایجاد کنیم تا افراد دیگر نیز برای فعالیت در این زمینه اشتیاق پیدا کنند.»

زین‌العابدین درباره کم‌فروغ بودن فیلم‌های مربوط به نوجوانان در جشنواره تمرکز بیشتر بر سینمای کودک در این رویداد یادآور شد: «برای کودکان معمولاً بیشتر از نوجوانان فیلم ساخته می‌شود. ما گاهی حتی در فکر کردن به نوجوانان نیز دچار فراموشی می‌شویم. نوجوان در مرز میان کودکی و بزرگسالی است و شرایط ویژه‌ای دارد. نوجوان امروز کاملاً باسواد و پیش‌رو است و یکی از مشکلات ما در جشنواره کودک و نوجوان این است که گاهی با ذهن آنالوگ برای ذهن دیجیتال نوجوان فیلم می‌سازیم.»

جعفری نیز در این خصوص گفت: «حوزه نوجوان به لحاظ شناختی، دقت نظر بیشتری نیاز دارد. نوجوان در هر رده سنی مختصات و تعریف مشخصی دارد. نوجوانی دوره جابه‌جایی و گذار است و دوره استقرار نیست. اگر ما نوجوان را به رسمیت نشناسیم و به این گروه نپردازیم، درنتیجه در سبد مصرف نوجوان جایی پیدا نمی‌کنیم. نوجوان به مصرف سرگرمی‌ها تمایل زیادی دارد، اما ما برایشان چیزی تولید نمی‌کنیم. انیمیشن‌ها و آثار ژانرالی زیادی در این زمینه تولید شده است، اما نوجوانان ما با این آثار ارتباط برقرار نمی‌کنند.»

نشست «بازنمایی تصویر کودک و نوجوان در سینمای ایران»

دومین جلسه از سلسله نشست‌های «قرار هفت»، با موضوع «بازنمایی تصویر کودک و نوجوان در سینمای ایران»، با حضور رائد فریدزاده (رئیس سازمان سینمایی)، حامد جعفری (دبیر جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان و مدیرعامل بنیاد فارابی)، رضا بابک (بازیگر سینما)، بابک نکویی (کارگردان سینمای انیمیشن و طراح پوستر سی‌وهفتمین جشنواره)، آریتا حاجیان (بازیگر سینما) و امیر مشهدی‌عباس (دبیر چند دوره از جشنواره تئاتر کودک و نوجوان) برگزار شد. در ابتدای این نشست، امیر مشهدی‌عباس، مجری برنامه، گفت: «زمانی سینمای ایران را در تمام دنیا با سینمای کودک و نوجوان و با آثار کیارستمی، مجیدی، فروزش و... می‌شناختند، اما متأسفانه سینمای کودک طی این سال‌ها خیلی رشد نکرده است.»

در ادامه، رضا بابک بیان کرد: «بخش زیادی از سینمای بزرگ‌سال ما هم گرفتار همین مسئله است. سینمای بزرگ‌سال ما هم در گذشته دور سینمای خوب و

سلسله نشست‌های «قرار هفت» به همت جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان و با همکاری بنیاد سینمایی فارابی، مرکز آموزش‌های هنری و سینمایی دارالفنون و اندیشکده امید برگزار شد. این نشست‌ها با هدف فراهم آوردن فضایی تخصصی برای بررسی و تحلیل موضوعات مرتبط با سینمای کودک و نوجوان، به بحث و تبادل نظر میان فعالان، کارشناسان و علاقه‌مندان این حوزه پرداخت. گزارش این سه نشست را که با حضور صاحب‌نظران و متخصصان برگزار شد، در صفحات پیش رو می‌خوانید.

جشنواره کودک حلاوت خاصی دارد

در ادامه نشست، حامد جعفری در پاسخ به این‌که جشنواره چقدر باید در حوزه سینمای کودک ریل‌گذاری انجام دهد، بیان کرد: «مواجهه اول من با جشنواره کودک به عنوان فیلم‌ساز بوده و این رویداد برای ما یک میعادگاه مهم بوده است، زیرا به‌طور تخصصی فیلم‌های کودک در کنار هم ارزیابی می‌شوند و موضوع کودک اولویت این جشنواره است. آثار من در جشنواره فجر هم بوده و سیمرغ هم دریافت کرده‌اند، اما هیچ‌کدام از رویدادها، حلاوت جشنواره کودک را ندارند.»

جشنواره کودک مهم‌ترین جایی است که فیلم‌ساز می‌تواند با مخاطب ارتباط بگیرد

دبیر جشنواره کودک هم‌چنین توضیح داد: «همه افراد سینما را به عنوان یک تفریح دسته‌جمعی می‌شناسند و طبیعتاً کسی که در حوزه فیلم‌سازی فعالیت دارد، برایش مهم است که بازخورد مخاطبان را نسبت به آثارش ببیند. جشنواره کودک مهم‌ترین جایی است که فیلم‌سازان می‌توانند با مخاطبان کودک و نوجوان خود ارتباط برقرار کنند. در جشنواره کودک، ما داوران کودک و نوجوان داریم که به‌طور صریح آثار را نقد می‌کنند. در دنیا هم جشنواره‌های کودک وجود دارند و آن‌ها هم محوریت خود را بر مخاطبان کودک و نوجوان می‌گذارند.»

جعفری ادامه داد: «همان‌طور که جشنواره فیلم فجر بهار سینمای ایران است، جشنواره کودک نیز بهار سینمای کودک است و جایگاه ویژه‌ای دارد. به همین دلیل، امسال ما دنبال این بودیم فضایی ایجاد کنیم که فیلم‌سازان کودک

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان محرک سینمای این رده

سنی است

نخستین جلسه از سلسله نشست‌های «قرار هفت» با موضوع «مروری بر کارنامه ده سال اخیر جشنواره فیلم کودک و نوجوان» با حضور حامد جعفری (دبیر سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان) و مجید زین‌العابدین (دبیر دو دوره پیش جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان)، در بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد.

در بخش ابتدایی نشست، مجید زین‌العابدین درباره ماهیت فیلم‌های کودکان و نوجوانان و نوع نگاه درست به این رویداد توضیح داد: «جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان محرک سینمای کودک و نوجوان است. برخلاف سایر جشنواره‌های سینمایی که ماهیت رقابتی دارند، این رویداد بیش از این‌که رقابتی باشد، محرک فیلم‌سازان و مشوق آن‌هاست. جشنواره فیلم‌های کودک و نوجوان در ابتدا بخش کوچکی از جشنواره فیلم فجر بود و سیاست‌گذاران به دلیل اهمیت این حوزه، جشنواره‌ای مجزا برای سینمای کودک تأسیس کردند.»

زین‌العابدین هم‌چنین گفت: «در مواجهه با جشنواره کودک و نوجوان، باید به این خاصیت سیال بودن سینما هم توجه کنیم. جشنواره کودک مشوق فیلم‌سازان و موتور محرک سینمای کودک و نوجوان است. از طرفی دیگر، جشنواره تولیدات سینمای کودک را به نمایش می‌گذارد و همین مسئله باعث تداوم حیات این سینما می‌شود. جشنواره کودک جلوه‌گاه حیات سینمای کودک و نوجوان است.»

نظر سنجی

کیوان کثیریان

بهترین فیلم کودک: کلاه قرمزی و پسر خاله
(و دزد عروسک‌ها، گلنار، شهر موش‌ها، مریم و میتیل)
بهترین فیلم نوجوان: خانه دوست کجاست؟ (و سفر جادویی، خواهران غریب، شرم، بازی بزرگان، رابطه)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب (و مرضیه برومند، کامبوزیا پرتوی، کیومرث پوراحمد)
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی (و شخصیت‌های شهر موش‌ها، مجید، پسر خاله)

عبدالجواد موسوی

بهترین فیلم کودک: کلاه قرمزی و پسر خاله، دریدرها
بهترین فیلم نوجوان: بچه‌های آسمان
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

شماره یکم

شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

سینمای کودک باید رویاپردازی کند

صدرعاملی هم چنین گفت: «فیلم درباره کودک و فیلم برای کودک دو دیدگاه متفاوت است. مخاطب فیلم درباره کودک، خانواده‌ها و والدین هستند و مخاطب فیلم برای کودک، خود کودکان. سینمای کودک خوب و جذابی در این سال‌ها داشته‌ایم، ولی برای سینمای نوجوان کم‌کاری شده است. سینمای کودک باید رویاپردازی کند، قهرمان داشته و خیال‌پردازانه باشد، تا کودک خودش را جای قهرمان بگذارد؛ همان‌طور که جهان کودک تصور، تخیل و قصه‌پردازی است. ما باید با کمک کتاب و سینما ذهن کودک را تقویت کنیم.»

محمدرضا شریفی‌نیا نیز در ادامه این نشست مطرح کرد: «فیلم‌های کودک در کشور ما خوب بوده، از قدیم که «گلنار» و... بود، تا همین انیمیشن «بچه زرنگ». ولی برای نوجوانان کاری نکرده‌ایم و نسل زد را فراموش کرده‌ایم. به تدریج می‌فهمیم دیگر این بچه‌ها را درک نمی‌کنیم.»

صدرعاملی در بخش دیگری از صحبت‌هایش توضیح داد: «باید به نوجوان پیام‌ورزیم سینما رفتن را از یاد نبرد. باید حواسمان به سالن‌های سینما باشد. برای مخاطب سینما ارزش شویم تا بلیت خریدن برایش بآیدین فیلم به گونه‌ای دیگر متفاوت باشد. ما سالن‌های خوبی نسبت به سال‌ها و دهه‌های قبل داریم، ولی تولیداتی که مناسب پدیده باشد، کم داریم.»

این کارگردان سینما با اشاره به اهمیت مخاطب هدف گفت: «یک زمانی وقتی «شهر موش‌ها» و «دزد عروسک‌ها» و فیلم‌های ایرج طهماسب ساخته می‌شد، مخاطب داشت. ولی ما این مخاطب را از دست دادیم و به یک اراده جمعی برای بازگرداندن او نیاز داریم. ما نباید فیلمی بسازیم که اول تا آخر، کلاس اخلاق باشد. یک فیلم باید قصه جذابی داشته باشد، حرفی بزند و حالا اگر نکته‌ای هم داشت که چه بهتر.»

جشنواره مستقل نوجوان نداشته باشیم، سینمای نوجوان نداریم

صدرعاملی هم چنین یادآور شد: «ما تا زمانی که جشنواره مستقل نوجوان نداشته باشیم، سینمای نوجوان هم نداریم. باید جشنواره تخصصی نوجوان داشته باشیم تا دیده شود.»

در این جلسه، نماینده مؤسسه «کدومو» نیز در توضیحاتی درباره این نهاد بیان کرد: «کار اصلی «کدومو» کمک به خانواده در حوزه آشنایی با رسانه‌هاست و به والدین کمک می‌کند تا تشخیص دهند خوراک فرهنگی و رسانه‌ای فرزندشان چه می‌تواند باشد.»

و تخصص این کار را هم دارند، در خانه بی‌کار هستند. اما کسانی که هزاران کار در حال تولید دارند، سراغ فیلم کودک می‌آیند و بودجه هم دریافت می‌کنند. اگر همین روند ادامه داشته باشد، شاید ما در آینده انیمیشن و سینمای کودک نداشته باشیم.

نشست کنش‌گری نوجوان و سینمای دفاع مقدس

سومین رویداد «قرار هفت» به موضوع کنش‌گری نوجوان و سینمای دفاع مقدس اختصاص داشت، که نشست آن با حضور رسول صدرعاملی و محمدرضا شریفی‌نیا، در بنیاد سینمایی فارابی برگزار شد.

در ابتدای این نشست، نسخه بازسازی‌شده فیلم سینمایی «باشو غریبه کوچک» به کارگردانی بهرام بیضایی اکران شد و در ادامه، رسول صدرعاملی درباره رفتار مناسب فیلم‌سازان در حوزه ساخت آثار سینمایی برای تقویت کنش‌گری نوجوانان توضیح داد: «عرصه دفاع مقدس دوره حاکمیت نوجوان‌ها بود. شاید در آمار، ۳۶ هزار دانش‌آموز در میان شهدای جنگ باشند، ولی بخش بزرگی از بار زندگی در جامعه و میدان جنگ روی دوش نوجوانان بود؛ بچه‌هایی که یا پدرشان در جنگ بود یا برادران بزرگ‌ترشان، و آن‌ها باید خانواده را مدیریت می‌کردند. آن‌ها نسلی بودند که می‌توانستند عظیم‌ترین سرمایه جامعه باشند، اما درگیر هشت سال دفاع مقدس شدند.»

سالمی بود. حتی برخی آثار فیلم فارسی و برخی از فیلم‌های فردین، بهروز وثوقی و... به نظر خوب بودند.»

این بازیگر به حمایت کانون از استعدادها اشاره کرد و گفت: «کانون یکی از مراکزی بود که خیلی‌ها را فیلم‌ساز کرد. خیلی‌ها موسیقی‌دانان بزرگی شدند که نمونه‌اش حسین علیزاده است. ما هم در آن زمان، گروه تئاتری متشکل از مرضیه برومند و... راه انداختیم و من اولین نمایشنامه‌ام را همان موقع نوشتم.»

با پیام‌های اخلاقی نمی‌شود تفکرات خودمان را القا کنیم

آریتا حاجیان در ادامه این نشست درباره فاصله‌گرفتن آثار از مخاطبان کودک و نوجوان بیان کرد: «آقای مشهدی‌عباس به کیارستمی و مجیدی اشاره کرد. ولی آن‌ها الان کجا هستند؟ زمانی نوع شکل کار این بود که وقتی افراد بی‌انگیزه شدند، کنار بروند، اما با جابه‌جایی نام‌ها روند کار نباید خراب شود. اکنون کدام یک از فیلم‌سازان قدیمی که برای بچه‌ها فیلم می‌ساختند، دوست دارند که مجدد فیلمی بسازند؟»

حاجیان هم چنین توضیح داد: «نوجوان امروز را حتی نمی‌توان با نوجوان ۱۰ سال پیش مقایسه کرد. نوجوان امروز در هر کجای دنیا معشوقه‌ای به نام موبایل دارد. امروزه باید چه فیلمی بسازید که نوجوانی که با پیشرفته‌ترین ابزارها درگیر است، با فیلم‌های شما ارتباط برقرار کند؟ برای این کار باید به جهان نوجوان اشراف داشته باشید. وگرنه با کارهای عهد قدیانوس و پیام‌های اخلاقی نمی‌شود تفکرات خودمان را به آن‌ها القا کنیم.»

در ادامه این نشست، بابک تکیوی با اشاره به تفکیک گروه سنی کودک و نوجوان گفت: «من با اصطلاح سینمای کودک و نوجوان مشکل دارم، زیرا نوجوان به دنبال هویت و کودک به دنبال سرگرمی است. وقتی می‌خواهیم برای مخاطب کودک فیلم بسازیم، باید زبان آن را بلد باشیم و او بتواند سرگرم شود و کمی هم یاد بگیرد، اما نباید دنبال پیام اخلاقی زیادی باشیم.»

باید بچه‌ها را با بزرگان خودمان آشنا کنیم

بابک در ادامه این نشست، با اشاره به لزوم توجه به بزرگان ادبیات بیان کرد: «ما باید بچه‌ها را به نوعی با بزرگان خودمان آشنا کنیم. به‌طور مثال، شاهنامه را رها کرده‌ایم. سعدی قصه‌های بی‌نظیری دارد، عطار داستان‌های شاهکاری دارد. از سال‌های گذشته، مجموعه «قصه‌های خوب برای بچه‌های خوب» هم چنان ماندگار است. این مجموعه خلاصه‌ای از حافظ، سعدی و... را کار کرده بود تا بچه‌ها با این بزرگان آشنا شوند.»

مشهدی‌عباس نیز در ادامه گفت: «اگر ما امروز سینما، انیمیشن و فیلم کودک داریم، بیشتر دغدغه شخصی هنرمندان بوده است. آدم‌ها در یک سنی انگیزه دارند. مانند فوتبالیست‌ها که دوران طلایی دارند، هنرمندان نیز یک دوران طلایی دارند. متأسفانه کسانی که انگیزه دارند برای کودک و نوجوان فعالیت کنند و تجربه

اکران هم‌زمان فیلم‌های جشنواره در ۱۸ استان

۱۸ استان هم‌زمان با اصفهان، آثار حاضر در جشنواره را اکران می‌کنند. پس از شش سال، بار دیگر استان‌ها میزبان جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان شدند و طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، قرار است فیلم‌های این دوره از جشنواره، هم‌زمان با اصفهان، در ۱۸ استان روی پرده بروند. در کنار استان اصفهان، به عنوان میزبان، استان‌های آذربایجان شرقی، بوشهر، تهران، چهارمحال و بختیاری، زنجان، سمنان، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، قم، کرمانشاه، کرمان، گلستان، گیلان، مازندران، مرکزی، همدان، هرمزگان و یزد ۱۸ استانی هستند که هرکدام سینمایی را برای اکران آثار جشنواره تدارک دیده‌اند.

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۱۰ **شایرک**

شماره یکم
شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

علیرضا آقامحمدی کارگردان «خانه‌ام اینجا است» دغدغه کودکان جنگ‌زده غزه و فلسطین

جرقه اولیه: مفهوم خانه

ذهن مدت‌ها درگیر اتفاقاتی بود که در فلسطین می‌افتد، به خصوص برای کودکان. برای من خیلی جالب بود که بچه‌هایی که در جنگ به دنیا آمده‌اند و شاید هرگز یک خانه واقعی نداشته‌اند، چطور مفهوم «خانه» را درک می‌کنند؟ مثلاً کودکی که پنج یا شش ساله است و فقط خرابه یا پناهگاه را دیده، درک او از خانه چیست؟ همین سؤال ساده، ولی عمیق، انگیزه ساخت این فیلم شد.

پروسه تولید: چالش‌های پیچیده فنی

پروسه تولید خیلی فشرده بود. طرح فیلم سه روز قبل از ثبت نام جشنواره فتح تأیید شد و پیش تولید فقط دو روز طول کشید. انتخاب بازیگران کودک هم سخت بود؛ چند آموزشگاه را تست گرفتیم تا مناسب‌ترین‌ها را پیدا کنیم. لوکیشن باید حس جنگ و خرابی را منتقل می‌کرد، بنابراین دنبال فضایی قدیمی و جنگ‌زده بودیم. انفجارهای بزرگ داشتیم که با تیم اسپشیل افکت هماهنگ کردیم، چون وقت برای اصلاح در پست‌پروداکشن نداشتیم. این انفجارها خودش چالش اصلی کار بود.

دغدغه اصلی: بچه‌های جنگ‌زده و فلسطین

می‌خواستم یک نگاه متفاوت به کودکان جنگ داشته باشم، به خصوص کودکان غزه و فلسطین. این که جنگ فقط مسئله بزرگ‌ترها نیست، بلکه کودکان هم به شکلی بسیار متفاوت و عمیق زندگی‌شان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. می‌خواستم این زاویه دیده شود و مردم بیشتر به درک واقعی این بچه‌ها نزدیک شوند.

نمایش جشنواره‌ای: نگاه تخصصی به فیلم

آن چه در هر مسابقه‌ای بسیار مهم است، نگاه تخصصی به فیلم است که یک چالش به دنبال دارد. اتفاق ویژه در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، ارتباط مستقیم با مخاطب، به خصوص کودکان و نوجوانان است که هم فیلم را تماشا می‌کنند و هم در فرایند داوری مشارکت دارند.

افشین ملکی، کارگردان فیلم «مانع» داستانی ساده و انسانی درباره معلولیت کودکان

جرقه اولیه: معلولیت کودکان

ایده این فیلم از تجربه‌ای واقعی نشأت گرفت. یک روز در خیابان دختر بچه‌ای را دیدم که به دلیل معلولیتش همیشه تنها بود و هیچ‌کس با او بازی نمی‌کرد. این مسئله به شدت برای من تکان‌دهنده بود و باعث شد که تصمیم بگیرم فیلمی درباره این موضوع بسازم.

پروسه تولید فیلم: استفاده از نابازیگر

پیش تولید و انتخاب بازیگر تقریباً پنج روز طول کشید. من به دنبال پسر بچه‌ای می‌گشتم که کمی ضعیف‌تر از بقیه باشد، اما چون داستان تکراری به نظر می‌رسید، تصمیم گرفتم سراغ کاراکتری جذاب‌تر بروم. بنابراین، یک نابازیگر پیدا کردم که شخصیت فیلم را به خوبی به تصویر کشید. فیلم‌برداری یک روز طول کشید.

دغدغه اصلی: ساخت فیلم برای کودکان

من علاقه داشتم داستان‌هایی بسازم که دنیای کودکان را به شکل واقعی و نزدیک به احساساتشان نشان دهد. داستان فیلم ساده و روان است و همین سادگی این امکان را به بچه‌ها می‌دهد که خودشان را در موقعیت‌های مختلف فیلم ببینند و از آن لذت ببرند، درحالی‌که پیام‌های انسانی و اجتماعی مهمی در دل داستان نهفته است. همین نکته به نظرم باعث جذب مخاطب می‌شود.

نمایش جشنواره‌ای: داوران کودک

برای من مهم است که مردم درباره فیلمم نظر دهند. یکی از جذابیت‌های جشنواره این است که داوران کودک نیز در آن حضور دارند و نظراتشان برای من بسیار ارزشمند است. شنیدن نظر واقعی و صادقانه کودکان در مورد کار، اهمیت زیادی برای من دارد.

۱۸ فیلم خارجی در بخش بین‌الملل جشنواره

پس از یازدهمین ۱۸۳ اثر خارجی برای حضور در بخش بین‌الملل جشنواره، ۱۸ اثر برای حضور در این رویداد انتخاب شدند. در این دوره، ۱۸۳ فیلم خارجی متقاضی حضور در جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان بودند، که از میان آثار رسیده به دبیرخانه، ۱۸ اثر (شامل ۹ فیلم بلند و ۹ فیلم داستانی و پویانمایی کوتاه) برای حضور در این دوره انتخاب شدند. در میان آثار بلند انتخاب شده برای جشنواره، فیلم‌سازی از کشورهای آلمان، اسپانیا، اسلونی، بلژیک، پرو، جمهوری چک، چین، دانمارک، روسیه، شیلی، فرانسه، آلمان، کانادا و کره جنوبی حضور دارند. در این دوره از جشنواره، در بخش فیلم‌های بلند داستانی، ۹ اثر خارجی و سه اثر ایرانی با هم رقابت می‌کنند. در بخش آثار کوتاه (داستانی و پویانمایی) نیز ۹ اثر خارجی و چهار اثر ایرانی به رقابت می‌پردازند.

شماره یکم

شنبه ۱۲ مهرماه ۱۴۰۴

بهراد رضا زاده، تهیه‌کننده فیلم «باکس ترش و ملس»

از دنیای کودکان تا تراژدی‌های عاطفی

جرقه اولیه: داستان خاص

ایده فیلم یک سال و نیم پیش از سوی کارگردان، هانیه فراهانی، رضا فهیمی، فیلمنامه‌نویس، و منتور اصلی اثر شروع شده بود. در نهایت، بعد از چندین ایده مختلف، رضا فهیمی از بین چهار یا پنج قصه مختلف آن را نوشت. فیلمنامه را خواندم و داستان بسیار بونیک و خاصی بود، بنابراین، تصمیم گرفتیم که فیلم «باکس ترش و ملس» را بسازیم.

پروسه تولید: استفاده از بازیگران حرفه‌ای و نابازیگر

تصمیم گرفتیم که تولید فیلم را از اواخر اردیبهشت شروع کنیم، اما با آغاز جنگ ۱۲ روزه روند کار به طور کامل عقب افتاد. به دلیل این که فیلم با کودکان در ارتباط بود، از جمله پنج بازیگر اصلی و حدود ۴۰ هنرور کودک، نگرانی‌هایمان بیشتر شد. با این حال، با پیش تولید فشرده دو هفته‌ای، تست بازیگری را از میان ۴۰۰ نفر از پنج آموزشگاه اصلی تهران انجام دادیم.

دغدغه اصلی: قصه‌ای ملموس

قصه فیلم «باکس ترش و ملس» برای بسیاری از مخاطبان قابل لمس است؛ داستانی که نشان می‌دهد چگونه بچه‌ها از سوی مادری یا پدر تحت تأثیر تراماتیزم‌های روانی قرار می‌گیرند و چگونه این تأثیرات در مواجهه با دنیای بیرون از خانه ظاهر می‌شود. این مسئله باعث می‌شود مخاطب بزرگسال نیز با فیلم ارتباط برقرار کند.

نمایش جشنواره‌ای: ارتباط مستقیم با مخاطب

مخاطب اصلی ما در جشنواره، کودکان و نوجوانان هستند، اما این فیلم به نظر می‌رسد که توجه بزرگ‌ترها را نیز جلب کرده است. برای من بسیار مهم است که رابطه‌ای که تماشاگر با فیلم برقرار می‌کند، واقعی و مؤثر باشد.

محمود شریفی اصل کارگردان «حوریه»

فیلمی درباره مسئولیت‌های بزرگسالان در دنیای کودکان

جرقه اولیه: خاطرات مادر

ایده فیلم «حوریه» از خاطرات مادرم شکل گرفت. مادرم همیشه از دوران کودکی‌اش برایم می‌گفت، کارهایی که باید به جای مادرش انجام می‌داد و چالش‌هایی که با آن‌ها روبه‌رو بود. داستان فیلم به همین مسئله پرداخته است و زندگی دختر بچه‌ای را روایت می‌کند که درک نمی‌کند چرا باید بار مسئولیت‌هایی را که برعهده بزرگ‌ترهاست، بردوش بکشد.

پروسه تولید: سلب جذابیت‌های تصویری و بصری

پس از بسط و گسترش ایده، فیلمنامه فیلم به تدریج شکل گرفت و چندین بار بازنویسی شد. به دلیل هزینه بالای فیلم، علی‌اصغر سلطانی‌نژاد به عنوان تهیه‌کننده دوم فیلم با ما همراه شدند. یکی از چالش‌های مهم برای من این بود که فیلمی بسازم که جذابیت‌ها تصویری و بصری را از خود سلب کند و بیشتر روی روایت داستان تمرکز داشته باشد.

دغدغه اصلی: دنیای کودکان و مسئولیت‌های بزرگسالان

مفهوم انسانی‌ای که در این فیلم به آن پرداخته شده، مسئله اصلی است. فیلم «حوریه» تلنگری به جامعه می‌زند که کودکان نباید درگیر مسائل بزرگسالان شوند. یکی از پیام‌های مهم فیلم این است که در خانواده‌ها، زمانی که پدر و مادر تصمیم به جدایی می‌گیرند، این تصمیم تنها برای خودشان نیست.

نمایش جشنواره‌ای: دریافت بازخورد از مخاطبان و داوران

ساختار فیلم من مدرن و پیچیده است. فیلم‌های مدرن معمولاً کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند، زیرا دشوارتر هستند و ممکن است به نتیجه دلخواه نرسند. اما برای من حضور در جشنواره‌ها و دریافت بازخورد از مخاطبان و داوران اهمیت زیادی دارد. این جشنواره فرصتی بود تا از نظر حرفه‌ای و منتقدانه به فیلم نگاه شود و ببینم چگونه با جامعه ارتباط برقرار می‌کند.

شیرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی
فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شناخته

دبیر: حامد جعفری

زیر نظر مدیر روابط عمومی سید محمد صادق لواسانی

سر دبیر: سمیه علیپور

تحریریه: لیلا علیپور، نرزا پیکانیان، درسا بخشنده‌گی

دبیر عکس: معین باقری

عکس: مریم بهرامی پور

ویراستار: شیدا محمد طاهر

صفحه‌آرا: علی شکوری

باتشکر از: سمیرا افتخاری، عطیه مودن، مریم جودکی و شراره داودی

